

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. II. Quàm gloriosus sit titulus Matris Dei SS. Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

Raphaëlis nostri, magno fervore Spiritus ab ipso pronuntiatum, jam fortiter commovisse animum inquietæ hujus personæ, ita ut resumeret priora devotionis erga Sanctissimam Virginem sensa & consilia, inveniret etiam primam conscientie suæ tranquillitatem: Sed oportebat magis adhuc ipsi declarate admirandas Excellentias, quas complectitur augustissimus hic titulus Matris Dei; quamvis revera inexplicabiles hæc sint, edquod perfecte à nemine cognosci possunt, nisi à Deo solo; imò Sanctissima Virgo ipsa, quæ illas possidet, cuique majus in intellectu est lumen, quam ulli puræ creaturæ, non omnem comprehendat illarum magnitudinem. Ita sentit Sanctus Augustinus, explanans il-

la verba ex Cantico Sanctissimæ Virginis; *Fecit mihi magna, qui potens est*, dum ait: *Audacter pronuntio, quod nec ipsa plene explicare poterit, quod capere potuit.* Non igitur eo consilio loquendum est, ut declarentur tales, quales in se sunt. Sed tantum, ut non taceamus omnino de ipsis, & fateamur, nos dignè de illis loqui non posse.

Nihilominus hoc parum, quod dici de illis potest, semper inservit plurimum, ad insculpendum animo magnam existimationem, & singularem cordi nostro devotionem erga Sanctissimam Virginem. Hoc igitur desiderio accensus, hæc que fultus spe, profecutus est discursum suum, nobisque dixit, ut sequitur.

S. Augustinus super Magnificat.

Sanctissima Virgo ipsa non capit omnes suas Excellentias

ARGUMENTUM.

Quàm gloriosus sit Titulus MATRIS DEI Sanctissimæ Virginis.

ARTICULUS II.

Gemina Theologiæ oracula, Angelicum & Seraphicum, Sanctus Thomas Aquinas & Sanctus Bonaventura, invenunt aliquid tam stupendum in dignitate Matris Dei, ut primus doceat, quod *Beatissima Virgo ex hoc, quod est Mater Dei, habeat quandam dignitatem infinitam, ex bono infinito, quod est Deus, & ex hæc parte non possit fieri aliquid.* R. P. Isaac Consultat. Tom. III.

D. Thom. 3. p. q. 25. art. 6. ad 1.

quid melius, sicut non potest aliquid esse melius Deo. Et alter scribit: *Ipsa est, quæ majorem Deum facere non posset; majorem mundum posset facere Deus, majorem quàm Matrem Dei, non posset facere Deus.* Magni hi duo Viri optime noverant, nullos habere limites Omnipotentiam Dei; huicque Omnipotentia esse proprium, facere posse usque in infinitum creaturas

S. Bonaventura in spec. B. V. c. 8.

Ggg

turas

turas semper magis & magis perfectiores ijs, quas jam fecit; aliàs videret se exhaustam, & cessaret esse Omnipotentia; id quod absolute impossibile est; siquidem cessare deberet Deus esse Deus, si cessaret esse Omnipotens.

In quo sensu verum sit, quòd Deus facere non possit majorem, quàm Sanctissimam Virginem.

Noverant igitur optimè, quòd facere posset Sanctissimam Virginem majorem & perfectiorem, quàm sit; in esse suo naturali creaturæ, & etiam in esse suo supernaturali creaturæ sanctæ, per gratias quibus replevit ipsam; eòquòd semper adhuc conferre illi possit majores, ipsiusque Omnipotentia limitata non sit ad id, quòd fecit: Sed propugnant, quòd Deus non possit facere illam majorem vel nobiliorem, quàm sit, in dignitate Matris Dei; & ratio hujus tota est evidens, eòquòd ad hoc, ut esset Mater major & perfectior quàm sit, opus foret, habere ipsam Filium nobiliorem & perfectiorem Filio suo Unigenito. Jam hoc nec dici, nec cogitari potest, eòquòd nihil majus sit Deo.

Sanctissima Virgo non est Mater, nisi solius Filij, reposui Viatori: Deus nonne etiam posset ipsam facere Matrem, duarum aliarum personarum divinarum? Pater & Spiritus Sanctus nonne æquè incarnari possent, quàm Filius, & omnes tres singulatim assumere Corpus humanum in eodem utero Virginali divinæ hujus Matris? In hoc casu ipsius honor esset duplò

vel triplò major, eòquòd ternis vicibus esset Mater Dei; & consequenter asserendum est, quòd Deus non solum illam facere posset majorem, quàm sit, in quantum est creatura; sed etiam, in quantum est Mater Dei.

Hoc verum esset, respondit mihi, si tres divinæ personæ essent quid amplius, quàm solum & unicum Ens; ipsæ omnes tres non sunt, nisi unicus solus & idem Deus: Quando igitur ipsa Mater esset omnium Trium, non esset plus, quàm Mater unius solius Dei: Ut ergò efficeretur Mater nobilior & excellentior, opus esset ipsi dare Filium, qui major esset, quàm Deus: Nonne fateris, hoc esse impossibile? Et consequenter impossibile est ipsi Deo, facere Matrem nobiliorem & digniorem Sanctissimam Virginem. Et huic annuendum omnino erat. O dignitas infinita; O Excellentia incomprehensibilis divinæ MARIE, quæ exhaurit Omnipotentiam Dei!

Quod stupendum omnino est; reponit is desuper, est quòd hæc impossibilitas faciendi majorem illam Matrem, nullam arguat impotentiam in Deo, sed potius contrarium; In hoc ipso enim ipse est Deus Omnipotens, quòd exhauriat omnem suam essentiam, omnes suas perfectiones divinas, & totam Omnipotentiam suam, dans omnia absque exceptione, ut producat Filium æquè magnum ac se,

Quando esset Mater trium personarum divinarum, non esset major, quàm sit.

Maximè prod est, Virginitas sui.

Quomodo omnipotentia Dei refulgeat ex eo, quòd facere non possit Sanctissimam Virginem majorem, quàm sit.

& in omnibus æqualem sibi. Ipsi
Omnipotenti nullibi magis elu-
cet, quàm in hoc, quod produce-
re possit Deum Omnipotentem;
Et quia sibi ipsi dare non potest Fi-
lium perfectiorem, quàm Filium
suum Unigenitum, dare etiam per-
fectiorem non potest Sanctissimæ
Virgini, nec consequenter ipsam
facere Matrem nobiliorem & glo-
riosem, quàm fecerit; tantum-
que abest, ut hoc denotet impo-
tentiam, ut potius exquisitissimum
& præstantissimum sit opus Omni-
potentiæ Dei extra ipsum.

Adjungo huic aliquid, quod pri-
mâ fronte absque admiratione au-
dire non poteris; & est, quod De-
us Pater producat Filium suum
Unigenitum in proprio sinu suo,
sitque Pater ipse absque ullo mi-
raculo; Verum quod non produ-
cat ipsum in sinu Virginali Sanctis-
simæ Matris ipse absque miracu-
lorum omnium maximo. Hic præ-
clatus omninò discursus est Sancti
Bernardini Senensis. Quod Deus,
inquit, producat Deum, est ipsi
naturale; non est opus aliquâ vir-
tute, vel dispositione aliquâ super-
naturali ad producendum sibi simi-
lem; & etiam tam necessarium
hoc est ipsi, ut ob infinitam essen-
tiæ suæ divinæ fecunditatem, im-
possibile ipsi foret, illum non pro-
ducere; sed quod Virgo, quæ
creatura est, infinitâ ratione dis-
tans à perfectione Dei, concipiat
& pariat Deum, prodigium est

prodigiorum. Quæ virtus brachij
Omnipotentis Dei fuerat adhiben-
da, ut elevaretur Sanctissima Vir-
go ad perfectam satis similitudi-
nem perfectionum divinarum?
Quæ gratiarum abundantia locu-
pletanda erat hæc creatura ex seipsâ
pauper, ut fieret idonea ad progri-
gnendum ex gratiâ eundem Deum,
quem Pater Omnipotens progri-
gnit ex propriâ suâ naturâ divinâ?
Nonne conferre illi debuit, ut dis-
poneret ipsam ad excellentissimum
hoc opus, quod infinitâ ratione
transcendebat capacitatem ipsius na-
turalem, affinitatis quandam spe-
ciem, in perfectionibus & gratijs,
quas nulla alia creatura unquam ac-
cepit: *Oportuit eam elevari ad
quandam quasi aequalitatem divi-
nam; per quasi infinitatem perfe-
ctionum & gratiarum, quam crea-
tura nunquam experta est.*

An dicam tibi adhuc aliquid ma-
gis stupendum, pro gloriâ Sanctis-
simæ Virginis? Hoc est, quod
Deus Pater, attollendo ipsam ad
dignitatem supremam Matris Filij
sui Unigeniti, contulerit ipsi id,
quod non contulit, nec proprio
Filio suo, nec Spiritui Sancto; vo-
lo dicere, potestatem concipien-
di & producendi Filium, qui sit
Deus. Hæc potestas & auctoritas
est, quæ non spectat nisi ad solum
Patrem æternum ex naturâ, quàm-
que non nisi Sanctissimæ Virgini
confert ex gratiâ; nec ex naturâ
autem nec ex gratiâ illam confert

Ggg 2 vel

S. Bernardi-
nus Senens.
tom. I. lect.
6. c. 12.

Deus Pater
confert illi
privilegia,
quæ non
confert Fi-
lio & Spi-
ritui Sancto.

Maximum
prodigiorum
est, quod
Virgo Ma-
ter sit Dei
filius.

vel Filio, vel Spiritui Sancto: Privilegium hoc est solius Patris verbi æterni, & solius Matris verbi Incarnati. Una sola persona divina possidet eam ex seipsa, quæ prima est personarum divinarum; & una sola persona humana possidet ipsam ex dono; & hæc prima & præcipua est omnium personarum humanarum: Siquidem nulla alia persona, nec divina, nec humana, nec Angelica, potita est gloria, ut esset Mater Dei. Nonne igitur dicere hic liceat, quod olim attonitus dixit Magnus purpu-

S. Petr. Damian. serm. de Nativit. B. M. V.
 ratus præsul Sanctus Petrus Damiani: *Hic taceat, & contremisecat omnis creatura, & vix audeat aspiciere tanta dignitatis immensitatem.* O dignitas! ô sublimitas! ô gratia divina MARIÆ, quàm es incomprehensibilis.

Incipiebam jam absorberi immensâ hæc excellentiarum Sanctissimæ Virginis abyssu, quando dixit mihi: Sustine & confirma animum tuum, ut intelligas aliquid magis adhuc stupendum. Docent Theologi, quod Relationes divinarum sint, quæ constituent personas in adorandâ Trinitate: volunt dicere, quod cum Deus sit Trinus & Unus, oporteat ipsum concipere, quod sit Unus, eodquod omnes Tres divinæ personæ, non habeant nisi unam solam essentiam, & unam solam divinitatem; quodque Trinus sit in personis, eodquod quilibet ex personis habeat cer-

tam quandam Relationem ad alteram, quæ cum illam distinguat realiter à se, constituit exin necessariò aliam quandam personam. Exempli gratiâ concipio, quod prima divinarum personarum sit Deus, eodquod naturam habeat divinam; & concipio, quod ipsa sit Pater, eodquod habeat Filium: Concipio quod secunda persona sit idem Deus, qui prima, eodquod eandem habeat naturam divinam; & concipio quod hæc sit Filius, eodquod habeat Patrem: Concipio similiter, quod Tertia persona sit idem Deus, qui duæ primæ, eodquod eandem habeat naturam divinam; & concipio, quod ipsa sit Spiritus Sanctus, & Amor iustus, eodquod producat à Patre & Filio, velut delectabile quoddam suspirium divinæ ipsorum voluntatis: & ut producam hunc discutsum usque ad Sanctissimam Virginem; concipio bene, quod ipsa non sit Deus, eodquod non habeat naturam divinam, sed naturam humanam; & concipio etiam, quod ipsa sit Mater Dei, eodquod habeat Filium, qui sit Deus.

Resumo igitur jam doctrinam Catholicam ab omnibus traditam Theologis, qui dicunt, Relationes divinas esse, quæ constituent personas divinas, ita ut illa, quæ habet relationem divinam, sit persona divina. O divina MARIA! quàm ingens splendor tuæ gloriæ hic meos obtundit oculos? Tu igitur

Quod Materitas Sanctissimæ Virginis faceret ipsam Deum, si esse posset.

igitur eandem habes Relationem divinam, quam Pater æternus, eodquod habeas eundem Filium, quem ipse; eadem persona divina portare ipsum facit Nomen Patris, & te Nomen Matris. Et cum terminus sit, qui conferat dignitatem relationi, juxta philosophicum illud axioma: *Relationes specificantur à termino*; necesse est, paternitatem Patris in finem ratione esse nobilem, eodquod terminetur ad terminum Majestatis infinitæ. Et hic est Filius ipsius Unigenitus, qui est Deus sicut ipse; necesse est etiam Maternitatem tuam infinitam ratione esse nobilem, eodquod terminetur non ad alium Filium; vel majorem, vel minorem, vel similem, sed ad eundem Filium Unigenitum Patris æterni. Oportet igitur utramque relationem Paternitatis & Maternitatis, non esse nisi unicum solam, & unam eandemque relationem. Eodquod non habeant nisi unicum solum, unum eundemque terminum. Video, quod Paternitas constituat Patrem in dignitate infinita primæ personæ divinæ; quid dicam de sublimitate, ad quam attollit te Maternitas tua divina? Nisi quod, si possibile esset, ipsa te constitueret etiam in dignitate divinæ cujusdam personæ; quod sique, si essentialiter creatura non esses, in momento, quo es Mater Dei, Deus fores, juxta Theologicam hoc effatum: *Relationes divine constituunt personas divinas.*

Venite modò & videte admirandas consequentias, quæ deducuntur ex hoc principio, seu vero fonte & scaturigine omnium Excellentiarum Sanctissimæ Virginis. Inprimis ipsa sit particeps ejusdem gloriæ Dei Patris, in instanti, quæ hæc refulget magis, dum nempe dicit Filio suo Unigenito: *Ego hodie genui te*: Ego te produxi ex substantiâ meâ æqualem mihi meipsum; & Sanctissima Virgo nonne eidem Filio dicere potest? *Ego hodie genui te*: Ego produxi te ex meâ substantiâ propria mihi ipsi similem. Summa Dei gloria non est, quod ipse sit Auctor & Dominus totius hujus Universi; quandò creasset centum milliones, & ultra centum milliones mundorum, minus reciperet gloriæ ex eo, quod dederit esse tot creaturis, quam ex eo habeat, quod producat Filium Omnipotentem & æternum, qui Deus sit, sicut ipse: Et similiter, quando Sanctissima Virgo creasset centum milliones mundorum majores & pulchriores hoc, quem aspiciamus, ipsa ex eo reciperet minus gloriæ, quam quod produzerit Filium Unicum Patris æterni.

Adhæc colloca ex unâ parte omnes laudes, quas Deus recipit ab Angelis, ab hominibus, & ab omnibus creaturis componentibus totum hoc universum: adjuuge ingenti huic numero cunctas laudes, quas recipere posset ab omnibus creaturis, quæ replerent omnes

Ipsa sit particeps maximæ gloriæ Dei Patris.

Psalm. 2.

Appellare
sanctissimā
Virgine
Matrē Dei,
plūs est,
quā om-
nes alię
laudes, qui-
bus ornari
potest.

mundos, quos creare posset. Colloca ex parte alterā gloriam & honorem, quem recipit ex solā generatione Filij sui Unigeniti, & inuenies distantiam infinitam inter gloriam, quam reciperet ex unā, & honorem, quem recipit ex parte alterā. Pari ratione dicere possum; colloca ex unā parte omnes laudes, quas Sanctissima Virgo recepit, & quas recipere unquam potest ab omnibus creaturis actualibus, vel possibilibus: Colloca ex alterā parte gloriam, quam recipit ex eo, quod sit verē & propriē Mater Dei; quia cognoscere & honorare ipsam in qualitate Matris Dei, est panegyris longē excellentior cunctis laudibus, quas unquam recipere posset; non inuenies ullam comparationem inter honorem, quem reciperet à creaturis, & illum, quem recipit ex solā Maternitate: *Sancta MARIA Mater Dei.* O Sanctissima Virgo! O Mater admirabilis! O Mater Dei, quem adoro! Ecce elogium breve verbis, sed per amplum in suo, quod omnes linguę tum Angelorum, tum hominum explanare nunquam possent.

Sanctissima
Virgo por-
tans in utero
suo Filium
Dei,
portat prin-
cipium Spi-
ritus Sancti

Adjungo huic aliud quoddam prodigium, quod mirificē illustrat Sanctissimę Virginis Excellentias. Et est, quod, sicut Deus Pater esse non potest Pater Filij sui Unigeniti, quin sit etiam principium Spiritus Sancti, sic esse non possit principium tertię hujus personę

diuinę, nisi per concursum Filij sui Unigeniti; ita Sanctissima Virgo esse non possit Mater Filij sui Unigeniti, quin portet in sinu suo principium Spiritus Sancti: Ipsa dicere potest cum veritate, sicut Deus Pater; Ille, quem produco in sinu meo ex propriā meā substantiā, producit Spiritum Sanctum ex propriā suā substantiā: Non sum quidem propria Mater Spiritus Sancti, sum tamen Mater ejus, qui principium est Spiritus Sancti. Hem! quis dubitet, quin hęc conjunctio, quam habeo cum ipso mihi tribuat jus quoddam possidendi ipsum tali ratione, quam nulla unquam creatura habuit, nec habebit unquam? An absque causā dixerit ipsi Angelus, salutando ipsam velut Matrem Dei: *Spiritus Sanctus superueniet in te: Spiritus Sanctus æquē erit in te ac Filius Tuus Unigenitus? Quis diffidetur, quod Excellentię Sanctissimę Virginis speciem quandam constituent infinitatis, quam omnes creaturę comprehendere non possunt?*

Auctor quidam Modernus pulcherrimam fecit gradationem, ut insensibiliter nostrum attolleret animum ad cognitionem & admirationem Excellentiarum, ad quas Maternitas Sanctissimę Virginis attollit ipsam. Si Deus voluisset ipsam esse Matrem exitiæ alicujus personę, magno id ipsi fuisset honori; majori adhuc si fecisset ipsam Matrem alicujus Magnatis, Prin-

Pulcherrima
gradatio
deducit
in cogni-
tionem
cellestis
Sancti
Virgine

Luc. 1. 35.

Justus
Michovis
Lycan. Lib.
rectan.

Palchra
gradatio,
deducens
in cogni-
tione ex-
cellenti-
ssimam
Virginis

Principis, Regis, Imperatoris; & adhuc majori, si ipsa extitisset Mater alicujus Angeli, posito, quod is habere potuisset Matrem; & adhuc majori, si Matrem egisset alicujus Archangeli; majori adhuc, alicujus Cherubini; & tantò demum majori, si sublimasset ipsam usque eò, ut Mater esset primi & præcipui Seraphinorum: Omnes aliz Matres in mundo aspexissent ipsam cum admiratione velut summè supra se exaltatam. Verùm quid sunt hæc omnia respectu ejus, quod Mater existat Dei? Quantum nempe exaltatur Deus super omnes Monarchas mundi, & super omnes Angelos cæli, & super omnes creaturas, id est, *infinita ratione, infinita ratione, infinita ratione*, tantum Sanctissima Mater Dei exaltata est super omnes ceteras Matres. Et quando ex suppositione ipsa sola esset Mater omnium Monarcharum, qui fuerunt unquam, & qui unquam erunt in mundo, & Mater insuper omnium Angelorum, qui sunt in cælo, tota hæc innumera multitudo Maternitatum simul unitatum, tametsi videatur, quod, cum quævis ipsarum sit honoratissima, quodque cum omnes unitæ sint in unica solâ personâ, conferrent ipsi immensam quandam gloriam; nihilominus re ipsâ exiguum quid esset respectu gloriæ, quâ Sanctissima exornatur Virgo, ex eo, quod sit Mater solius Filij Dei,

Sic videmus, quod Sacra Scriptura, quæ latissimè excurrit in laudes plurium illustrium famularum, famularumque Dei, velut Moyfis, Eliæ, Elisæi, Jeremiæ, Josiæ, Tobiz, Jobi, Abraham, Saræ, Annæ, Elisabeth, totque aliorum & aliarum, quorum ad longum recenset virtutes tantis cum laudibus, ut ipsorum elogijs maximam factorum codicum repleverit partem. Quando autem loquitur de Virgine Sanctissimâ, quæ incomparabiliter magis extolli mereretur laudibus, quàm cæteri omnes amici Dei, complectitur omnia, quæ de ipsâ dicere possit, duobus verbis: *MARIA, de qua natus est JESUS, qui vocatur Christus*; Hæc Mater JESU est, hæc Mater Dei est; id unicum plus dicit, quàm omnia, quæ exarata sunt in sacris paginis, & in cunctis voluminibus Sanctorum Patrum. Celebris ille Orator, qui panegyrim concinnavit Philippi Macedonis, postquam se exhausserat, ostentando nobilitatem ipsius stemmatis, abundantiam ipsius divitiarum, amplitudinem ipsius potentiz, magnitudinem ipsius animi, multitudinem ipsius victoriarum, & cætera omnia, quæ conciliare ipsi poterant splendorem, paucis hisce verbis tandem concludit, putans in hoc solo, se majorem complecti ipsius gloriam, quàm in omnibus, quæ in prolixo dicere poterat discursu:

Sacra Scriptura omnes
Virginis
Laudes
complecti-
tur paucis
hisce verbis:
*MARIA de
qua natus
est JESUS.*

Hoc

Justius
Michevii
is super
Lycan. lib.
rectan.

Hoc unum tibi dixisse sufficiat, filium te habuisse Alexandrum, qui cum ubivis coronatus sit gloriâ, ipsemet ceu splendidissima te Patrem exornat corona.

Plures Scriptores observârunt & deprædicârunt hoc velut insignis eloquentiæ artificium; re ipsa tamen non nisi ridiculæ adulationis erat inventum. Quid erat Alexander, hoc mundi flagellum, respectu JESU CHRISTI, Unigeniti Filij Dei vivi, Salvatoris & felicitatis totius mundi? Minus erat ipso, quàm pulvisculus respectu cœli: Sanctissimæ igitur Virgini cum veritate accini potest; Complectar & constringam verè omnia e-logia, quæ attribui tibi possunt, in hoc verbo: *Filium habes Deum*: Tu es Mater Dei, Mater Entis Entium, Mater Creatoris mundi, Mater Salvatoris mundi. Evadant omnes Creaturæ in oratores magis sacundos Tullio & Demosthene, & ubivis locorum tua divulgent præconia per cuncta sæculorum curricula; minus in tuas excurrent laudes ipsæ omnes, quàm is solus, qui dixerit, Matrem te esse Dei. Siquidem si Filius tuus omni coronatus est gloria in cœlo & in terrâ, hæc omnis in te redundat, cum ipsemet sit gloria tua,

corona tua. Sanctus Anselmus id ipsum voluit dicere in pulcherrimâ quâdam oratione, quam concinnavit ad Sanctissimæ laudem Virginis: *Mira res, in sublimi consemplor MARIAM creatam; omnis natura est à Deo orta, & omnis natura Dei ex Virgine.* Res mira, inquit, videre MARIAM ita sublimatam ad altissimam Excellentiarum verticem. Video, quòd omnis natura creata veniat à Deo, veluti primâ causâ suâ, & video, quòd omnis Natura Dei veniat & nascatur à Sanctissimâ Virgine: Ipsa est, quæ peperit illum majorem cum prodigio, quàm universus creatus sit mundus.

Nonne putas, dicebam ipsi, quòd Sanctissima Virgo gratissima extiterit pro tantis gratijs, tantâ gloriâ, tantis, quibus à Deo accumulata fuerat, Excellentijs? quid reddidit ipsa Deo pro tantis beneficijs? Reddidit ipsi, respondit mihi, gloriam pro gloriâ, beneficia pro beneficijs, Excellentias pro Excellentijs, & nunquam pura aliqua creatura, magis se gratam exhibuit Creatori suo, nec tantum gloriæ reddere potuit Deo, quantum illa reddidit ipsi soli. *Ausculata bene, quid dicam, & clarè videbis.*

ARGU,